

L'exsenador Xirinacs es treu la vida en un "acte de sobirania"

L'exsacerdot, de 75 anys, fa un cant a l'independentisme en una nota pòstuma

ANNA PUNSI
GIRONA

L'exsenador, sacerdot, lluitador antifranquista i defensor del pacifisme i l'independentisme Lluís Maria Xirinacs, de 75 anys, va ser trobat mort ahir en una zona boscosa de la collada de la Tuta, al terme municipal d'Ogassa (Ripollès). El mateix Xirinacs es va causar la mort en un "acte de sobirania" d'índole política, segons una nota manuscrita datada el 6 d'agost que va deixar al seu despatx de la Fundació Randa.

El cos de Xirinacs va ser trobat per un passejant que circulava per la zona, a uns 300 metres d'una carretera secundària de terra que comunica la carretera N-260 amb Ribes de Freser i Ogassa. A prop del cadàver, que feia entre dos i tres dies que era al lloc, segons els Mossos, es van trobar indicis clars de suïcidi, a més d'una nota, probablement amb el mateix contingut que el de la que va deixar a la Fundació Randa.

En aquest text, redactat en català --vegin-ne la transcripció íntegra al text adjunt-- Xirinacs al·ludeix als Països Catalans com una "nació esclava" i a ell mateix com un "individu esclau" i apel·la al seu "alliberament i defensa". I afegeix que el seu suïcidi és un contrapunt a "la covardia dels nostres líders", que així "han perdut un esclau".

VAGUES DE FAM

Lluís Maria Xirinacs Damians va néixer a Barcelona el 1932 i va ser ordenat sacerdot als 22 anys. Als 34 va començar la seva trajectòria reivindicativa i va combatre la vinculació Església-Estat amb la primera de les nombroses vagues de fam que va portar a terme. En duria a terme diverses més. Va ser empresonat el 1972 i entre el 1974 i el 1975. Va tenir molta repercussió popular la seva decisió d'estar-se dret 12 hores al dia davant la presó Model durant 19 mesos, fins que es va aprovar la llei d'amnistia dels presos polítics represaliats pel franquisme. A partir del 1977, Xirinacs va ser senador per Barcelona les dues primeres legislatures de la transició democràtica. També va ser candidat al Nobel de la pau el 1975, el 1976 i el 1977.

Epígon del pacifisme predicat per Gandhi, va destacar la seva trajectòria política en defensa de la independència dels Països Catalans.

El 1980 va deixar la política activa i, deu anys després, el sacerdoci. El 2004 va ser jutjat per

l'Audiència Nacional per haver-se declarat "amic d'ETA". Condemnat a dos anys, només va estar empresonat 24 hores per greus problemes de salut.